

## AZ ÜNNEPI KÖNYVHÉTEN VENDÉGÜNK: PETRÓCZI ÉVA KÖLTŐ

Az az igazság, hogy ezt a kis tréfás-szomorú verset mindnyájuknak, kedves mindnyájuknak és mindazon – hála Istennek nem kevés – embernek írtam, akikről az mondhatom, működik még közöttünk az emberi kapcsolatok egyik legintimebbje: az olvasó–író közötti. Ilyen szempontból tehát nem panaszkodhatom. Tegnap is óriási örömben részesültem a Vörösmarty téren a figyelmükkel kitüntető olvasók – régi és újabb ismerősök – jóvoltából. Ugyanakkor, s ez már kisebb öröm, a magyar kulturális közéletben azt velem mindig eljártsszák, hogy egyidejűleg könyvheti szerző vagyok, meg mégse vagyok az. Vagyis a hivatalos listákon ugyan nem szerepeltetnek, de mivel a kiadók szeretik a könyveiket eladni, szeretik az eladható szerzőket, általában meghívják dedikálni, előadást tartani meg ilyesmik stb. Tehát ebből a szempontból szívesen látott alkotó vagyok. Ugyanakkor, ha felmennek az internetre, ott ilyen kategóriákat találnak a rendezvénysorozat kapcsán: magyar vers, magyar regény, magyar dráma, blablabla... De a nevemet, mostani új könyvemet itt sem tüntették fel. Nos hát, én kérem – úgy tessenek rám nézni – nem vagyok magyar verset író személyke. Milyen verset író vagyok akkor? Hottentotta verset írok? Vagy mit tudom én milyent? Tehát – mint már annyiszor – hivatalosan nem szerepelek most sem, a *Dido utolsó üzenete* című kötetemmel. De ezzel semmi gond, mert ezt én a közelmúltban finoman versbe írtam, úgy, hogy egyszerre adtam fricskát a saját becses orromra és mindazok orrára, akik úgy gondolják, hogy nem vagyok eléggé költőszerű költő. Tehát: amit fölolvadni készülök Önöknek, azt azért is írtam meg ilyen sebességgel, mert az engem most (és már oly sokszor) Liptay Kati volt olyan kedves és erre inspirált azzal, hogy a Petőfi Irodalmi Múzeumban, ottani majdnem-könyvheti jelenésem felbukkant a vendégek között... Én akkor, ott, utólagos magánbeszélgetés közben megígértem neki, hogy lesznek olyan versek egy hét időtartamon belül, amelyeket még ő sem ismer, egyszerűen azért, hogy ma, itt, Tarjánban ne kergessem őt se végzetes unalomba. Nem akarom tovább ragoztatni a történetet. Íme a kis, több irányba szurkáló bökvers:

### Keserédes

*Olvasóimnak, szeretettel*

Vagyok megint ál-könyvheti  
megrögzött lista peremi  
legtöbbször listán kívüli,  
de nyafogásra nincs jogom  
hisz nem a kánont dalolom  
sok saját, makacs kis dalom  
nem tudom, mitől lesz kié  
pusztán csak papírra rovom.

Tudom, nem járok rossz nyomon.

*(Salgótarján, június 12.)*

## Tartalom

<i>Utassy József</i>	Éhes vagyok a tilalomfára! (versciklus)	321
<b>Írókról, költőkről, nyelvről</b>		
<i>Gréczi-Zsoldos Enikő</i>	Utassy József tavasz-énekei	326
<i>Fenyő Ervin</i>	Táj és lélek / II. Az észlelés természetéről	329
<i>Csongrády Béla</i>	„Gyökerek” a Dolinkából	339
<i>Lukáts János</i>	Vízöntő (elbeszélés)	342
<b>Világablak</b>		
<i>Hír János</i>	Vándorúton Északkelet-Brazíliában	348
<i>Marafkó László</i>	K-vonal-végi történet	362
<i>Nyírfalvi Károly</i>	A 13. darab (vers)	363
<b>Palóc tükrök</b>		
<i>Gáspár István Gábor</i>	Két kávé... és Mikszáth (interjú)	364
<i>Bozó Andrea</i>	A trianoni határon átívelő kapcsolatok a Medvesalján 2. (tanulmány)	370
<i>Kabdebó Tamás</i>	A sárkány nyelve (elbeszélés)	379
<b>Madách-díjasok, 2006</b>		
<i>Baráthi Ottó</i>	Szárnyal a magyar táncművészet reprezentánsa, a pásztói Muzsla Néptáncgyűjtés	384
<b>Jeles palócok</b>		
<i>Solymár József</i>	Üldözöttek krónikása, Sára Sándor	396
<i>Gyöngyösi András</i>	Részletek <i>Az angyalok könyvéből</i> : I/16, I/20 (versek)	408
<i>Simek Valéria</i>	Leereszkedő alkonyatban; Gyertya-meleg; Vívódva; Visszahív a csend; Lomb hajában (versek)	409
<i>Kerék Imre</i>	Tavaszi jón; Pásztor; Mintha nem lenne semmi ok (versek)	411
<b>'56 ötven éve</b>		
<i>Fancsikné Csaba Mária</i>	Forradalom és rendszerváltás / Az 1956-os forradalom és az 1989-es rendszerváltás szubjektív összefüggései	413
<b>Könyvszemle</b>		
<i>Gréczi-Zsoldos Enikő</i>	A nemes vármegyének kezéhez... / II. Rákóczi Ferenc levelei és Nógrád megyei visszhangjuk	420
<i>Marschalkó Zsolt</i>	A homo ludens esete a történelemmel / Lukáts János: Az öreg Will	422
<i>Bedegi Berill Barbara</i>	Ardamicza Ferenc könyvéről	424
<b>Pályázati felhívás</b>		

E számunkat Hír János braziliai útján készített felvételeivel illusztráltuk.

Nógrád megye irodalmi, művészeti, közéleti folyóirata • Főszerkesztő: Praznovszky Mihály; fõmunkatársak: Nagy Pál (*Párizsi Magyar Műhely*), Pál József (*Salgótarján*); szerkesztők: Handó Péter, Keller Tamás; szerkesztõségi titkár: Bagyinszky Istvánné (*telefon: 32/310-140*) • Kiadja a Balassi Bálint Megyei Könyvtár (*3100 Salgótarján, Kassai sor 2.*) • Felelõs kiadó: Bódi Györgyné dr. • Készült a Polar Stúdióban (*Salgótarján*)

Levélcím: 3101 Salgótarján, Pf. 270; Telefon: 32/416-777; Fax: 32/416-482; Internet: [www.bbmh.hu/palocfold](http://www.bbmh.hu/palocfold); e-mail: [palocfold@bbmh.hu](mailto:palocfold@bbmh.hu) • Terjeszti a Balassi Bálint Megyei Könyvtár; előfizethetõ ugyanitt • Budapesten megvásárolható az Írók Boltjában (*VI. kerület, Andrássy út 45.*) • 2006-ban megjelenik 6 alkalommal • Egy szám ára 300,- Ft; előfizetési díj egy évre 1 500,- Ft • Kéziratokat és rajzokat megõrzünk, de nem küldünk vissza • ISSN 0555-8867 • INDEX 25925

Támogatónk:



A *Palócföld* elismerései:

Nógrád megye Madách-díja (2004) és Salgótarján Pro Urbe-díja (2005)

